

IV Congrés de Joves Sociòlegs: «Joves perspectives»

SUMARI

- IV Congrés de Joves Sociòlegs: «Joves perspectives»
- Presentació del llibre *Musyca: Música, sociedad y creatividad artística*
- Homenatge al doctor Josep Ramon Llobera
- Convocatòries i concursos
- Premi Nacional de Sociologia i Ciència Política 2010 per a Carlos Moya
- Article: «La causa de la independència. Sortim de l'armari?», per Jordi Estivill

Coordinació: Vanessa Maxé

Secretaria: Marcel·la Artís

Associació Catalana de Sociologia

Filial de l'Institut d'Estudis Catalans

M. Aurèlia Capmany, 14, 08001 Barcelona

Tel.: 935 529 103

Fax: 932 701 180

A/e: acs@iec.cat

Web: <http://acs.iec.cat>

L'associació Joves en Sociologia convoca el IV Congrés de Joves Sociòlegs i Sociòlogues, titulat «Joves perspectives», els dies 29 i 30 d'abril.

El Congrés pretén esdevenir un pont d'entrada a l'àmbit professional de la sociologia. Es presenta com una eina per a l'obertura d'espais col·lectius on compartir experiències professionals i de la recerca d'estudiants i joves professionals. A la vegada, també vol obrir les portes a col·laboracions amb altres disciplines dins les ciències socials.

L'objectiu de la trobada és, per tant, animar els estudiants i els professionals a pensar, a actuar i a comunicar idees i projectes des de la sociologia i per a la societat. El Congrés s'adreça a estudiants de llicenciatures, graus, màsters i doctorats de sociologia de la Universitat de Barcelona i de la Universitat Autònoma de Barcelona, tot i que també s'obre a estudiants de segon o tercer cicle que estiguin interessats en la sociologia.

El període per a presentar les propostes de comunicacions finalitza el 31 de gener i les bases es poden trobar al web del Congrés www.sociologiajove.org.

El preu de la inscripció s'estableix en 20 € si es duu a terme abans del 31 de gener. A partir d'aleshores i fins a la celebració del Congrés el preu serà de 35 €.

L'Associació Catalana de Sociologia dona suport al Congrés i col·labora en l'organització d'algunes de les activitats proposades. En el proper *Butlletí* us n'informarem més àmpliament.

Presentació del llibre *Musyca: Música, sociedad y creatividad artística*

El dia 26 de gener es farà la presentació del llibre *Musyca: Música, sociedad y creatividad artística*, de **Javier Noya**. En l'acte, que presentarà **Salvador Giner**, president de l'IEC, intervindran **Josep M. Rotger**, president de l'Associació Catalana de Sociologia i **Arturo Rodríguez Morató i Fernán del Val**.

El llibre recull els primers treballs del grup d'investigació MUSYCA (Música, Sociedad y Creatividad Artística), creat el 2008 a la Universitat Complutense de Madrid, en els quals es fa una anàlisi interdisciplinària de la música: des de la sociologia, l'antropologia, l'anàlisi de la comunicació i la psicologia social.

L'acte tindrà lloc a la Sala Pi i Sunyer de l'IEC (carrer del Carme, 47, de Barcelona), a les 18.30 hores.

Homenatge al doctor Josep Ramon Llobera

L'Associació Catalana de Sociologia (ACS) i l'Institut Català d'Antropologia (ICA) retrans homenatge, el dia 17 de febrer, a **Josep Ramon Llobera**, catedràtic d'Antropologia de la Universitat de Londres, que va morir el 4 de desembre de 2010.

En l'acte es compta amb la presència de **Verena Stolcke**, presidenta de l'ICA; **Josep M. Rotger**, president de l'ACS; **Salvador Giner**, president de IEC; **Jorge Herralde**, escriptor i director de l'editorial Anagrama; **Joan Bestard**, catedràtic d'Antropologia de la Universitat de Barcelona; **Ramón Sarró**, de la Universitat de Lisboa, i **Marisol García**, de la Universitat de Barcelona.

Josep Ramon Llobera es va doctorar en antropologia a la Universitat de Londres (UCL) el 1978. Durant molts anys va ser professor del Departament de Sociologia del Goldsmith College i, després de la jubilació, professor visitant al Departament d'Antropologia de la UCL.

Cal destacar la figura de Llobera sobretot pel paper clau que va exercir en el desenvolupament

de l'antropologia a Catalunya i en l'impuls de la creació de l'Institut Català d'Antropologia.

L'acte tindrà lloc a la Sala Prat de la Riba de l'IEC (carrer del Carme, 47), a les 19 hores.

Convocatòries i concursos

L'Obra Social La Caixa ha obert la convocatòria del 2011 de beques de postgrau. En aquesta edició es convoquen un total de dues-centes vint-i-cinc beques per a cursar estudis de postgrau a Espanya, a Europa, als Estats Units, al Canadà o a Àsia.

L'objectiu d'aquestes beques és afavorir la mobilitat universitària i oferir el recolzament necessari perquè tots els estudiants puguin cursar el màster que s'adapti millor a les seves capacitats i al seu potencial.

El període per a sol·licitar les beques finalitza el proper 20 de març.

Podeu ampliar la informació sobre aquesta convocatòria a http://obrasocial.lacaixa.es/ambitos/becas/convocatorias_es.html

D'altra banda, destaquem el concurs per a la incorporació d'investigadors amb grau de doctor mitjançant un contracte en pràctiques, en el marc del programa Junta per a l'Ampliació d'Estudis (JAE) del Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC).

La convocatòria JAE 2010 té per objectiu la formalització de cent setanta-cinc contractes laborals, d'acord amb la legislació vigent en el moment de signar el contracte, per a perfeccionar la formació i l'experiència de doctors en centres i instituts del CSIC i en els centres mixtos durant un període a temps total no superior a trenta-sis mesos.

La data límit per a la presentació de candidatures finalitza el 8 de febrer de 2011.

Per a més informació:

<https://sede.csic.gob.es/servicios/formacion-y-empleo/convocatorias/personal-laboral/2010/jae-doc-2010>

Premi Nacional de Sociologia i Ciència Política 2010 per a Carlos Moya

El dia 2 de novembre, es va atorgar el Premi Nacional de Sociologia i Ciència Política, per unanimitat del Jurat, al catedràtic de sociologia **Carlos Moya Valgañón**.

El Jurat, format pel president del Centre d'Investigacions Sociològiques (CIS), **Ramón Ramos**; l'europarlamentària i expresidenta del CIS, **Pilar del Castillo**; el president de l'Institut d'Estudis Catalans, **Salvador Giner**; la presidenta de la Federació Espanyola de Sociologia, **Teresa González de la Fé**; el catedràtic i membre de la Real Acadèmia de Ciències Morals i Polítiques, **Emilio Lamo de Espinosa**, i el catedràtic de la Universitat Autònoma de Madrid i expresident del CIS, **Fernando Vallespín**, ha valorat el destacat paper del premiat en l'impuls, el desenvolupament i la consolidació de la sociologia en la universitat espanyola, i n'ha destacat especialment l'impacte en el desenvolupament de la teoria sociològica, la sociologia de les elits i els estudis sociohistòrics.

Carlos Moya (Còrdova, 1936) és catedràtic de sociologia emèrit de la Universidad Nacional de Educación a Distancia (UNED), llicenciat en dret, i va estudiar sociologia a Colònia (Alemanya), amb René Köning. Va ser impulsor de la teoria sociològica a Espanya i ha dirigit investigacions empíriques sobre dimensions estratègiques de la societat espanyola. És també autor de diverses publicacions: *Sociólogos y sociología* (1970); *Teoría sociológica. Una introducción crítica* (1971); *Burocracia y sociedad industrial* (1972); *El poder económico en España: 1939-1972* (1975); *De la ciudad y su razón. Del logos político a la razón sociológica* (1977); *Señas de Leviatán. Estado nacional y sociedad industrial en España 1936-1980* (1984); *Puritanismo, monoteísmo, tabú del incesto* (Premi 1985 del CIS), i *Mahoma, Dar-El Islam, Maimónides. Dos ensayos sobre el monoteísmo semita* (2008).

Article

El dia 14 de desembre, l'ACS va convocar els socis i sòcies a l'Assemblea ordinària 2010 amb l'objectiu de repassar l'activitat duta a terme per l'ACS al llarg de l'any i abordar els nous projectes i les activitats programades per al 2011.

El doctor **Jordi Estivill** (Premi Catalunya Social 2010 a la millor trajectòria professional, atorgat per la Generalitat de Catalunya), com a soci de l'ACS, fa una crònica del que va ser l'Assemblea, i del sopar col·loqui que posteriorment es va celebrar, amb la presència del doctor **Salvador Cardús**.

Estivill és sociòleg i professor de política social a la Universitat de Barcelona

«La causa de la independència. Sortim de l'armari?»

Aquesta és una crònica d'urgència. El propassat dia 14 de desembre, Josep Maria Rotger, president de l'ACS, ens va convocar a l'Assemblea anual. Hi vam acudir una trentena de socis que vam escoltar les seves explicacions i les dels membres de la Junta actual. Les presentacions de llibres, xerrades i conferències, els grups de treball, la transformació digital de la revista, la continuïtat del *Butlletí*, la convocatòria del Concurs de Joves Sociòlegs, la publicació de l'*Anuari*, el Premi Catalunya de Sociologia i els propers congressos, posen de manifest que la nostra Associació continua prou viva. Vam aprovar l'acte de l'assemblea anterior, la petita pujada de quotes i els projectes per al proper any. Només hi va faltar l'habitual rendició de comptes.

Després, l'encert d'en Josep Maria i de la Junta va ser organitzar un sopar col·loqui amb Salvador Cardús, actual degà de la Facultat i reconegut articulista. En el parlament introductori, va reconèixer que la seva presència en l'ACS havia estat escadussera, que no parlava com a degà i que tractaria ser el més objectiu possible des del seu *parti pris* a favor de la independència de Catalunya.

El seu raonament fonamental és que s'ha acabat la fase autonòmica i la possibilitat de construir un encaix federalista. La via més probable és la

d'un retorn a l'acomodament, a l'«anar fent», tan característic d'un cert tarannà dels catalans. Davant d'això, afirmava que només queda la sortida de l'emancipació nacional. Tanmateix, aquesta opció està per construir i s'ha d'elaborar i preparar el més rigorosament possible. Després de fer una anàlisi dels resultats de les darreres eleccions, ens va convidar a contribuir en aquesta elaboració i preparació del discurs i programa per la independència.

El debat, abans de sopar va girar al voltant dels diagnòstics del que podríem anomenar la «banalitat de la sociologia electoralista». Els arguments eren prou coneguts i força repetitius. A la sociologia acadèmica li costa sortir de l'armari, però els membres del gremi participants en l'àpat van anar trencant el gel del que ara s'anomena com a *políticament correcte*.

Així, primer més tímidament i després més obertament, van anar plantejant preguntes més substantives. La qüestió central de la via independentista, és la d'uns «experts» que haurien d'elaborar els continguts del seu programa o la de saber articular progressivament aquests continguts sobre les desenes d'experiències d'autonomia personal i col·lectiva que es van produint a Catalunya? Estem disposats a donar la paraula al poble perquè expressi el seu alliberament o fem de gurus i de bruixots de la tribu? Com es pot crear una nova cultura política que sorgint de la pràctica no repeteixi els obsolets esquemes d'uns estats decimonònics? El que està succeint a Europa i a altres llocs del món ens mostra camins alternatius?

Aleshores, si és cert que el discurs independentista no es pot fonamentar únicament en una proposta transversal de les organitzacions polítiques existents, quina és l'estratègia que cal seguir? Quin és el paper dels moviments socials? Existeix una emancipació nacional que no contempli un alliberament social? Com es pot aconseguir que els lligams afectius dels catalans, fills dels milers de persones que van arribar als anys cinquanta i seixanta, es transformin en motivacions per l'alliberament?

I si aquestes motivacions passessin per sortir de l'armari ajuntant desig i voluntat, i trencant tot tipus de submissió? Cardús invitava a ser feliços... Tranquil·lament ens deia : «Quan vaig

a Espanya, no vull fer trencadissa amb ella ni que cap partit tingui el monopoli del procés vers la independència».

Molt bé, i la motxilla del català emprenyat? I la història d'opressió que tots tenim al darrera? És possible fer truites sense trencar els ous? Davant de tantes preguntes que s'anaven formulant, Cardús, sincerament, va confessar que no en tenia totes les respostes. Sortosament. En qualsevol cas, la darrera constatació afirmada pels contertulians en plena eferescència col·lectiva va ser que, ni tan sols fa dos anys, aquest tipus de debat en el marc de l'ACS no hauria estat possible. Ara, ja ha succeït.

Quedaria, per acabar, plantejar com trenquem i reconstruïm les relacions, les complicitats internes amb els col·legues de fora de Catalunya quan resulta, com havia explicat Josep Maria Rotger en l'Assemblea, que la meitat de les nostres quotes se'n van per finançar la Federació Espanyola de Sociologia que opera en una lògica centralista i està dominada per una colla de catedràtics ben aposentats. No us recorda res? Ens atrevirem també nosaltres a sortir de l'armari i retrobarem, almenys, la perspectiva confederal dels inicis de la FASEE?

Jordi Estivill

Fe d'errates:

En el número 106 del novembre del 2010 del *Butlletí* es feia referència a l'acte de presentació de la Societat Catalana 2010. En la relació d'autors que hi apareixia cal afegir el doctor Fidel Molina, coordinador de l'article «Els canvis viscuts a Lleida: cultura, educació, immigració».